

med Tillægslov af 4. November 1919, Lov af 14. April 1919 som Sukkerordningen og Lov af 11. August 1919 om Indførsel af Sukker, Befolkningens Forsyning med Mel, Brød og Sukker m. v., Landbrugets Eksportvarer samt Import af Foderstoffer og Gødningstoffer henlægges under Landbrugsministerens Afgørelse.

Ved Skrivelser af 12. ds. meddelede Indenrigsministeren, at han samme Dag i Folketinget har fremsat:

Forslag til Lov vedrørende nogle Dyr-
tidsforanstaltninger og

Forslag til Lov om fortsat Gyldighed af midlertidig Lov Nr. 236 af 8. Maj 1917 om udenlandske Arbejdere.

Fra 1ste Medlem for 2den Kreds (Piper) og 16de landstingsvalgte Medlem (Trier) har jeg modtaget:

Forslag til Ændringer i Beslutning af Rigsdagen om Valget af Statsrevisorer og disses Virksomhed.

Det paahviler mig som Formand at stille Forslag om Behandlingen af dette Forslag til Beslutning. Mit Forslag, som vil gaa ud paa, at Sagen undergives to Behandlinger efter Reglerne for Lovforslags anden og tredje Behandling, vil komme til Behandling i et senere Møde.

Den første Sag paa Dagsordenen var:

Valg af 15 Medlemmer til et Udvalg angaaende Forslag til Lov om Forlængelse af Lov Nr. 153 af 2. August 1914 (Indløseligheden af Nationalbankens Sedler).

Hertil valgtes: *Nina Bang, Jørgen Berthelsen, Bramsnæs, Dalsgaard, Ejsing, Frandsen, Godskesen, Jørgen Hald, Ole Hansen, Mads Jensen, J. P. Møller, Jørgen Pedersen, Richelieu, Schovelin og Traer.*

Derpaa foretoges:

Anden Behandling af Forslag til Lønningslov for Folkekirkens Tjenestemænd i København og paa Frederiksberg.

(Første Behandling findes i Tidenden Sp. 1854; Udvalgets Betænkning findes i Tillæg B. Sp. 3819).

Udenfor Betænkningen var der ikke stillet Ændringsforslag.

Lovforslagets Paragraffer, de stillede Ændringsforslag samt Spørgsmaalet om Lovforslagets Overgang til tredje Behandling sattes til Forhandling under eet.

Ordføreren (Ejsing): Ved første Behandling af Lovforslaget udtalte den højtærede Kirkeminister (J. C. Christensen): „Jeg kan ikke sige, det er med nogen stor Begejstring, jeg tiltræder Princippet i de Lovforslag, der gaar ud paa at sætte Præsterne paa fast Lønning; men saaledes som Udviklingen er gaaet for sig i de senere Aar, ser jeg ikke, at der er nogen anden Vej at gaa end den, man nu er slaaet ind paa dels ved den Lov, der blev vedtaget og stadfastet den 4. Oktober 1919, dels ved det nu foreliggende Lovforslag“. Jeg tror, jeg kan sige, at i alle Tilfælde Flertallet af Udvalgets Medlemmer ganske kan tiltræde denne Udtalelse. Naar vi desuagtet har tiltraadt Lovforslaget, er det, fordi Lønningsloven af 4. Oktober 1919 har givet Præsterne paa Landet en Lønlov, som i alle Tilfælde for dem betyder en ret betydelig Forbedring af de bestaaende Forhold, og derfor mener vi, at Præsterne i København og paa Frederiksberg ogsaa har Krav paa at faa en saadan Lønlov. Vi kan maaske sige, som der blev udtalt, den Gang vi vedtog Loven af 4. Oktober 1919, at vi ikke kunde undlade at tage Loven. Vi var under en Tvangssituation, da vi ellers ikke kunde skaffe Præsterne den Forbedring, vi alle ønskede at skaffe dem. Det samme kan vistnok siges nu. *Nogen* Begrundelse til, at man har sat Lønningerne herinde noget højere end for Præsterne paa Landet, kan der jo nok gives; men vi har udtalt i Betænkningen, at vi ikke ganske kan tiltræde den Motivering, der findes i Bemærkningerne til Forslaget, som det blev fremsat. Vi har ikke gjort noget Forslag til at ændre de paagældende Sætser, fordi vi ønsker at fremme Loven saa snart som muligt. — Jeg henleder Opmærksomheden paa de Bilag, der følger med Betænkningen, særlig paa det, der staar sidste Side i Bilag 2 fra Menighedsraadet for St. Matthæus Kirke ude paa Vesterbro. De har derude ment, at Præsten i dette Sogn burde med i den første Lønningsklasse, der er opstillet her for Præsterne Lønninger, og hvortil man har henregnet nogle af Embederne her i København. De mener, at de var lige saa berettigede til at komme med i den Klasse. Jeg antydede allerede ved Sagens første Behandling, at jeg synes, der er noget i den Tale. Flere af disse Kirker herinde er meget smaa, ikke som Kirker betragtet, men det er